

med. Jeg kunde anse det rimeligere, om man f. Eks. havde taget fat paa Smedehaandværket og sagt, at Udøvelsen af Smedehaandværk altid er farlig. Der er den samme Fare for Arbejderne med Hensyn til Forbrænding, med Hensyn til omflyvende, glødende Jernsplinter eller ved Skoning af Heste, hvad enten Arbejdet foregaar i almindelige Værksteder eller i fabrikmæssig drevne Værksteder, hvor Arbejderne altsaa nu ere forsikrede. Jeg kunde forstaa, om man havde sagt: Dette Fag erkende vi helt igennem for farligt; der bryde vi Grænsen ned og sige: hele dette Fag skal med. Jeg vilde have modsat mig ogsaa en saadan Ændring gennemført ved denne Lejlighed og paa dette Lovforslag, men jeg havde fundet det naturligere, om man havde taget dette Fag eller et andet lignende — der kunde findes andre Eksempler — end netop at tage Bygningsfaget og sige, at over for dette Fag skal fremtidig enhver Virksomhed, selv den mindste, ind under Loven. Ved Bygningsfaget kommer man uden for det egentlige erhvervsmæssige Arbejde, man kommer her uden for Arbejdet i Værksteder og med de faste, faglige Arbejdere, og om man vilde følge det ærede Flertal, udstrakte man Loven til at gælde for almindeligt Vedligeholdelses- eller Udbedringsarbejde ved enhver Smule Hus ude paa Landet. Lad os tænke os en Murer, der skal udføre et Arbejde ved en Gaard paa Landet. Nu er det almindeligt under saadanne Forhold, at Ejeren af Gaarden stiller en eller flere af sine Folk til Hjælp for vedkommende Haandværker, der skal udføre Arbejdet. Men hvor Kontrahenten stiller nogle af sine Arbejdere til Raadighed for vedkommende Haandværker, er det Haandværkeren, der er forsikringspligtig over for disse. Vil man altsaa udvide Loven saa vidt som her foreslaaet, vilde det være umuligt for en Gaardejer, at hans Karl tog en Haand med i Arbejdet, thi Haandværkeren var i saa Tilfælde forsikringspligtig over for denne og vilde jo ikke kunne dække sig ved for hvert enkelt saadant Tilfælde at tegne Forsikring i et Ulykkesforsikringsselskab. Dette er kun et enkelt Eksempel paa, hvad denne Udvidelse vilde medføre i det daglige Liv. Medens den bestaaende Lov i øvrigt lader det almindelige Haandværk blive ude, vil man ved denne Ændring medtage alle Smaahaandværkere, blot de beskæftige sig med Bygningsarbejde. Herom vil jeg sige, med den ærede Ordfører for dette Tings Flertal ved Lovens Vedtagelse, det ærede

2det kongevalgte Medlem (Goos): „Dette ligger ganske uden for Lovforslagets Rammer og uden for dets Tanke“. — Nu er der udtalt i Dag af den ærede Ordfører for Flertallet, at det er uforstaaeligt for Arbejderne, at der er denne Grænse i Bygningsarbejdet. Jeg forstaaer ikke, at dette kan være mere uforstaaeligt for Arbejderen, end at han paa et almindeligt Haandværkerværksted ikke er ulykkesforsikret, men er det, naar han udfører ganske det samme Arbejde paa et Arbejdssted, der falder ind under Bestemmelserne i Lovens Forskrifter. Den samme Grænse mellem Forsikring og Ikke-Forsikring viser sig jo i alle Fagene, og jeg forstaaer derfor ikke, at der kan være noget særlig uforstaaeligt netop i denne Bestemmelse. — Der er henvist til, at Arbejdsgiverforeningen har rettet Opfordring om at faa den Grænse slettet, der er sat for Bygningsarbejde, og der er henvist til det ophøjede, næsten heroiske, der ligger i, at Arbejdsgiverne selv komme og bede om at faa Forsikringspligt over for Arbejderne. Jeg vil dertil sige, at det ophøjede vilde have vist sig mere klart, naar det virkelig var Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, som vilde komme ind under den forlangte Ændring, og som vilde komme til at bære Byrden. Men Medlemmerne af Arbejdsgiverforeningen, de større Murermestre og Tømrermestre behøve ikke at bede om at blive paalagte yderligere Forpligtelse til at holde deres Arbejdere forsikrede, idet de selvfølgelig gøre det allerede nu og ere nødtte til det efter de Bestemmelser, som findes i Lovens § 4. Det blev allerede straks, efter at Loven var udkommen i 1898, udtalt af Arbejderforsikringsraadet over for indløbne Spørgsmaal om, hvorledes Grænserne skulde forstaaes vedrørende 1-Etages Bygninger, Afbindingspladser til saadanne m. v.: „Undtagelsen for de 1-Etages Bygninger kan kun gælde Arbejde, der udelukkende er knyttet til saadanne. Er Afbindingspladsen kun bestemt for en saadan Bygning, falder Arbejdet paa denne uden for Loven. Foregaar der paa Afbindingspladsen Arbejde saavel til 1-Etages som til flere-Etages Bygning, vil Sondring ikke kunne ske, og ethvert Ulykkestilfælde paa en saadan fælles Afbindingsplads vil altsaa paadrage Ansvar efter Loven. Det samme gælder Arbejde ved Kalkklækning, Mørteltilberedning osv. paa en Byggeplads, hvor der samtidig opføres en 1-Etages og en flere-Etages Bygning. Endelig vil selve Arbejdet paa en 1-Etages Bygning ikke kunne